

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL
LIBRARY
MANITOBA

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK IX.

4. 70 (966).

СУБОТА, 11. ЧЕРВНЯ 1927.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JUNE 11th, 1927.

No. 70 (966).

VOL. IX.

Радянський уряд обвинувачує Велику Британію в терористичних актах проти С.Р.С.Р.

ВИДАНИЙ УРЯДОМ КОМУНІКАТ КАЖЕ, ШО В 1925 РОЦІ АРЕШТОВАНО АНГЛІЙСЬКОГО ШПИГУНА, ЯКИЙ БУВ ВИСЛАНИЙ ДО С.Р.С.Р. В ТЕРОРИСТИЧНІЙ МІСІІ І МАВ ОСОБИСТІ ІНСТРУКЦІІ ВІД ЧОРЧИЛА. — РОСІЙСЬКІ БІЛОГВАРДІЙЦІ, ШО ПЛАНУВАЛИ ВИСАДИТИ КРЕМЛЬ, БУЛИ В КОНТАКТІ З УРЯДНИКАМИ БРИТІЙСЬКОЇ МІСІІ В МОСКВІ. — ТЕРОРИСТИ РОБИЛИ СПРОБИ УБИТИ ВИЗНАЧЕНИХ РАДЯНСЬКИХ ДІЯЧІВ.

МОСКВА, 9. червня. — Радянський уряд видав сьогодні офіційний комунікат, в якому обвинувачує Велику Британію, що вона веде терористичну війну проти Радянського Союзу. В документі є зроблені також обвинувачення проти Франції.

Урядовий комунікат згадує про англійського шпигуна, якого арештовано в літі 1925 року на філіандському кордоні. Він ухотив за купця, а на ділі був капітаном британської авіаційної сили і називався Сидні Джордж Рілі. Він признався, що був висланий до Радянського Союзу в терористичній місії і що Вінстон Чорчил, британський міністер фінансів, особисто давав йому інструкції.

Радянський уряд каже, що має документи на potwierдження цього закиду.

При кінці 1926 року, сказано в комунікаті, роблено спробу вбити двох найвищих урядників Української Республіки. На 12. березня 1927 року зроблено спробу вбити Бухаріна, Рикова й Сталіна.

"Шо вони не були вбиті, так це залежало від чистого припадку", каже офіційний радянський документ з очевидним огірченням.

Комунікат наводить історію убивств і замахів на життя радянських урядників та заявляє, що російський білогвардієць, що планував висадити Кремль

в березні цього року, був у безпосередньому контакті з урядником британської місії в Москві.

В комунікаті говориться також про різні вогні в Радянському Союзі, які були ділом чужинських бізнесових агентів Великої Британії.

Згадуючи про вбивство П. Воейкова у Варшаві, комунікат каже:

"Бритійська рука, яка, хоч стояла з боку, керувала вистрілами польського підданого, є тут ясно викрита".

Заява каже, що вбивство Воейкова є лише одним з звенів у цілому ланцюгу подій, які, взяті разом, означають велику небезпеку для справи мира.

"Ця небезпека стає шораз більше дійсною помімо найбільших старань уряду Союзу Радянських Соціалістичних Республік вдержати мир", каже комунікат, "і радянський уряд уважає конечним в теперішній час оголошити публічно серію фактів, що достаточо характеризують працю британського уряду і підвалдних йому органів у Радянському Союзі".

Комунікат далі наводить діяльність Великої Британії проти інтересів Радянського Союзу. Між иншим він каже, що група колчаківських офіцерів, які були арештовані в травні цього року, приготували висадити Кремль і Большой театр на підставі інструкції від британської місії в Москві.

М. ПАТЕК ВИСЛОВИВ СПІВЧУТТЯ ВІД ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ.

Польський міністер запевнив Літвінова, що буде переведене строгє слідство і винні будуть покарані.

МОСКВА, 8. червня. — Польський міністер у Москві М. Патекек відвідав вчора Максима Літвінова, заступника народного комісаря закордонних справ, і висловив глибоку кондольєнцію польському уряду за вбивство у Варшаві Петра Воейкова, радянського міністра до Польщі, та напитував цей злочинний акт.

Патекек повідомив народного комісаря закордонних справ, що буде переведене строгє поліційне слідство і що винні особи будуть покарані так гостро, як лише дозволяє закон.

Урядові круги заперечують, що П. Воейков був в якійсь будь спосіб відповідальний за видання смертних присудів на родину Романових, як про це пише капіталістична преса. Вони кажуть, що в часі страчення бувшого царя в Екатеринбург Вейков був радянським харчевим комісарем на Уралі.

Радянська влада, яка проголосила двохтижневу жалобу по Воейкові для всіх радянських представників дома й за кордоном, уважає убивство серіо-

зною справою, яка має виражений звязок з недавніми антирадянськими виступами Великої Британії.

Вона не таїть свого пересвідчення, що убивство є частиною уплянованої кампанії, веденої капіталістичними країнами проти Радянського Союзу.

"Завестія", орган радянського уряду, пишучи про убивство, кажить: "Не перший це раз, що міжнародне напруження було сигналом до терористичної акції проти радянських представників. Так як в 1923 році, після ультимату Корзона, Вороський був жертвою почуття, витвореного ворожими нападами на Радянський Союз, так нині Воейков є жертвою ситуації, що повстала внаслідок зривання англо-радянських зносин.

"Польський уряд також є відповідальний за вбивство, бо він, помімо повторюваних домагань С.Р.С.Р., щоб підприємити кроки проти російських монархістів у Польщі, дивився через пальці на їх діяльність".

РОБІТНИЦТВО МОСКВИ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ УБИВСТВА ПОСЛА.

Перед польською амбасадомою в Москві відбулася велика антипольська демонстрація на знак протесту.

МОСКВА, 9. червня. — Від полудня до пізнього вечера в середу вулиці, що ведуть до польської амбасаді, були переповнені народом, який вийшов на велику протипольську демонстрацію, щоб заперестувати проти вбивства у Варшаві П. Воейкова, радянського міністра до Польщі, Червона армія стояла на варті і недопускала демонстрантів до будинку амбасаді.

Депеші з Варшави кажуть, що польська влада робить все можливе, щоб довідатися, чи убивство радянського міністра Воейкова було частиною російської монархістичної змови, чи убійник ділав на власну руку. Поліція перешуквала монархістичні колонії й арештувала 5 осіб у Варшаві і 29 у Вильні.

Між арештованими є кілька добре знайомих російських монархістів, а саме: М. Кільнич,

директор телеграфічної агенції "Русспрес"; генерал Максимовський і М. Горав, голова російського добродійного товариства, який є особистим представником бувшого великого князя Николая Николаевича.

МОСЦЬКИЙ ВИСЛАВ ДЕПЕШУ ДО КАЛІНІНА. ВАРШАВА, 8. червня. — Президент Мосціцький вислав телеграму до М. Калініна, президента Радянського Союзу, в якій висловлює найщирішу кондольєнцію з приводу вбивства Воейкова у Варшаві.

Польський міністер закордонних справ Залеський вислав подібну депешу до радянського міністерства закордонних справ.

М. Улянов, радник радянської легатції у Варшаві, зівстав назначений тимчасово представником на місце Воейкова.

ВИНУЮТЬ ВЕЛИКУ БРИТАНІЮ ЗА УБИВСТВО П. ВОЄЙКОВА.

Радянський уряд заперече поголоски про надзвичайні військові приготування в Радянському Союзі.

МОСКВА, 8. червня. — Визначні московські газети складають вину за убивство Воейкова у Варшаві на Британію.

Польщу робиться відповідальною за те, що вона не дотримувала Ризького договору з 1921 року, який забороняє давати схоронення для ворогів Радянського Союзу.

Урядові круги й преса додають прямиї звязок між убивством Воейкова а попередніми ворожими виступами проти Радянського Союзу, що були

керовані з Лондону.

МОСКВА, 8. червня. — Кіннота й піхота Червоної армії стережуть сьогодні польську легатцію, щоб недопустити до відплати за убивство радянського міністра Петра Воейкова у Варшаві. Вулиця, що йде попри легатцію, є загорожена.

Радянський уряд заперечив сьогодні поголоски, походятьчі з антирадянських жерел, що в Радянському Союзі відбуваються надзвичайні військові приготування.

ПОЛІЦІЯ АРЕШТУВАЛА 5 РОСІЯН У ВАРШАВІ І 25 У ВІЛЬНІ.

Російська білогвардійська газета у Вильні "Новая Росія" заборонена, а її редактор арештований.

ВАРШАВА, 8. червня. — Польська влада підприємля сьогодні гострі кроки, щоб довідатися, чи убивство Петра Воейкова, радянського представника у Варшаві, було частиною російського монархістичного заговору.

Поліція перевела п'ять арештувань у Варшаві і 29 у Вильні. Російська білогвардійська газета у Вильні "Новая Росія", яка випустила спеціальне видання й заклікала до складання жертв для убійника, була негайно заборонена а її редактор арештований.

Оповіднено, що уряд робить все можливе, щоб піти на зустріч справедливості, і згодиться на радянське домагання, щоб відпоручник радянської

влади взяв участь у переведенні слідства, на що дозволяє польський закон.

Уважають, що Радянський Союз здоволившись лише смертною карою для убійника, одначе не сподіються, що трагедія серіозно пошкодить зносинам між обома країнами.

В ПОРТУГАЛІІ ЗДАВЛЕНО РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ.

БАДАЖОЗЕ, Еспанія, 9. червня. — Тут довідаюся сьогодні, що уряд здавив революційний рух у північній Португалії. Повідомляють, що вислане урядом військово заняло кілька замізничих стацій і привернуло порядок.

ПРИЙШЛИ ДО ПОРОЗУМІННЯ В СПРАВІ ПЛАТНІ.

МОНТРЕАЛ, 8. червня. — На конференції між представниками робітників і компанійними урядниками прийшло сьогодні до подогодження спору іза платні між Сіпіаром а 10,000 вантажників і чекерів. Плянованого страйку не буде і робітники дістануть підвишку, але не таку, якої вони домагалися.

На підставі заключеної угоди робітники дістануть 3½ цента підвишки на годину, а вони домагалися при кінці 4 цента. Компанія запропонувала зразу 2½ цента підвишки, що вже увійшло в життя, а тепер згодилися додати ще цента.

АНГЛІЯ НЕВДОВОЛЕНА З ВІДПОВІДІ ЕГИПТУ.

ЛОНДОН, 8. червня. — Відповідь Египту на недавню протестаційну ноту Великої Британії, який супроводжало вислання трох британських воєнних кораблів на египетські води, є невдоволяюча для британського уряду.

Нота з Лондону була вислана після погроз військової комісії египетського парламенту позбавити Велику Британію певної контролі над египетською армією. В ній британський уряд підтвердив свій намір задержати британську руку на египетській армії, що є потрібне для вдержання відкритого морського шляху до британської імперії в Азії.

Хоч нота египетського уряду виказує дух помірнення, то на певні важні спірні точки нема ясної відповіді, кажить британський урядники.

КОЛОНТАЙ ВИХАЛА ДО С.Р. С.Р. НА ВАКАЦІІ.

ВЕРА КРУЗ, Мексико, 6-го червня. — Олександра Колонтай, радянська амбасадорка до Мексика, всіла тут на корабель "Ріо Пануко", який відпливає до Німеччини. Вона заявила, що їде на тримісячні вакації й поверне в жовтні. Перед відїздом її відвідали місцеві комуністи, з якими вона мала дружню розмову.

АРЕШТОВАНО ДВОХ КОМУНІСТИЧНИХ ПОСЛІВ.

АТЕНИ, Греція, 5. червня. — Між 12 комуністами, арештованими підчас нападу поліції на робітників у Салоніках, є двоє послів грецького парламенту.

Комуністичні провідники вислали ультимат до генерал-губернатора Македонії, в якому домагаються звільнення в'язнів і резигнації генерал-губернатора та шефа поліції.

ПРОВОКУЮТЬ РАД. СОЮЗ.

МОСКВА, 8. червня. — Убивство радянського представника Воейкова у Варшаві уважають тут першим воєнним крісом, що його вороги Радянського Союзу хочуть підпхати радянській країні.

Убивство Воейкова є подібне до вбивства австрійського архикнязя Франца Фердинанда в Сараєві, що привело до світової війни, і теперішні події становлять небезпеку для світового мира.

КООПЕРАТИВИ В АНГЛІІ УТВОРИЛИ СОЮЗ З ПАРТІЄЮ ПРАЦІ.

Бритійський кооперативний рух, що нараховує п'ять мільонів членів, у всіх політичних справах буде йти з робітничою партією.

ЛОНДОН, 8. червня. — Бритійський кооперативний рух, що нараховує п'ять мільонів членів, одобрив політичний союз з Партією Праці. Про такий союз говорено вже від якогось часу, але дотепер кооперативи завжди були незалежні в політичних справах.

Кооперативний конгрес оповістив, що підчас голосування 1,960 голосів було за союзом, а 1,843 проти.

Рішенням кооперативного конгресу Партія Праці, на чолі котрої стоїть бувший прем'єр Рамсей МекДоналд, буде значно скріплена. Союз буде означати однакове політичне становище і спільну працю в загальних політичних питаннях і виборчих організаціях.

ЛОНДОН, 8. червня. — Кооперативний конгрес відкинув сьогодні резолюцію, щоб між членами товариств Бритійського Кооперативного Союзу перевести референдум над всі-

ми резолюціями, ухваленими на конгресі, якщо цього зажадає на письмі найменше десять кооперативних товариств протягом 21 дня.

У пропонованому референдумі мала бути включена резолюція, що одобрювала політичний союз з Партією Праці.

ЛОНДОН, 8. червня. — Серед членів Партії Праці панує велика радість з приводу того, що вони всілякі прийшли до порозуміння з кооперативними товариствами в справі політичного союзу, який уважають прямою відповіддю на протіюнійній законопроект прем'єра Болдвіна.

Капітал, що належить до кооператив, вносить около 100 мільонів фунтів стерлінгів (близько 500 мільонів доларів), від якого не платиться дохідового податку. На цей факт консервативні послы думають звернути увагу Вінстона Чорчилі, міністрові фінансів.

ВІЙСЬКОВІ ПРИГОТУВАННЯ В ЧУЖИНЕЦЬКІЙ ЧАСТІ ТІЕНЦІНУ.

ТІЕНЦІН, Китай, 8. червня. — Майор-генерал Джан Донкан, командант британських військ у Шангаю, виїхав звідси сьогодні до Пекіну.

За останні три дні чужинська дільниця в Тіенціні була сценною військової діяльності. Великі товпи Китайців і чужинців приглядалися сьогодні виладовуванню артилерії, тенків і військових троків.

ВАШІНГТОН, 8. червня. — Пекінське міністерство закордонних справ внесло протест до американського міністра МекМорей проти збільшення американських збройних сил у Тіенціні.

МекМорей повідомив сьогодні державний департамент, що китайський уряд обстоює, що на підставі Боксерського протоколу Злучені Держави

мають право держати лише тільки війська, кілько дійсно потрібно для вдержання відкритої комунікації між Пекіном а морем.

Він відповів, що на думку американської військової влади збільшення числа мориків було потрібне для переведення постанов протоколу.

В ОДЕСІ СТРАЧЕНО КОНТРЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

РИГА, Латвія, 6. червня. — З Москви повідомляють, що в Одесі розстріляно вчора п'ятьох членів контрреволюційної організації, на чолі котрої стояв бувший прокурор Крижановський.

З початку засуджено було на смерть вісім осіб, але тром з них замінено смертну кару на довічне в'язницю.

ПОМОЖІТЬ КОМПАРТІІ У ВИБОРАХ.

Кожний свідомий робітник і робітниця повинні не тільки симпатизувати з компартією та в день виборів голосувати на її кандидата, але допомогти її у провінціанальних виборах в Манітобі.

Вибірчий комітет видрукував вже перший виборчий бюлетеня в англійській мові, який треба рознести між робітничими виборцями. Цей бюлетеня робітники й робітниця розноситимуть з партійного приміщення під числом 267 Селкірк есвію, в суботу, 11. червня, по полудни. Вибірчий комітет закликає товаришів і товари-

шок з братніх організацій і симпатиків взагалі, щоб допомогли ці бюлетеня рознести, бо самих партійних членів не вистарчить, щоб рознести 15 тисяч бюлетенів.

Приходить, товариші й товаришки, в суботу по полудни до приміщення — 267 Селкірк есвію, пів бляка від Мейн стріту, клячте із собою свою мольду і допоможіть поширити клясову свідомість серед місцевого робітництва та вибрати до провінціанального парламенту т. Якова Пенера, кандидата Комуністичної Партії Канади.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Риб. Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувач вразно зазначить, що бажає звороту свого рукопису на случай його непомищення та зазначить поштовий стемпел на його переслаку.

ВЕЛИКА ЗЛУКА КАПІТАЛУ.

Телеграма з Торонто з 9. червня доносить про злуку чотирьох великих капіталістичних компаній, що рижуть худобу. Тими компаніями є: The Harris Abattoir Co., Limited; Gunnis, Limited; The Canadian Packing Co., Limited; Wm. Davies Company, Inc.

Чотири компанії, вартості десять мільйонів доларів, злучилися разом — чому? Для побилення зисків тої індустрії, яку вони провадять. Так кажуть вони самі. А яка їх індустрія? Різні. Вони скуповують в продуцентів сирівці, обробляють їх і постачають на ринок. Який сирівець набувають вони для своєї індустрії? Худоба, вівці, свині, дріб, яєця. Хто той сирівець продукуює? Фармери.

Отже для визиску фармерів в першу чергу злучилися ці три великі самі по собі капіталістичні компанії.

Однак фармери, це тільки найголовніше джерело їх зисків, але не одинокі. В різних цих компаній працюють тисячі робітників, праця яких також дає цим капіталістам зиски. Значить, злучилися вони також для більшого визиску їх робітників.

Тай це це не все. Капіталісти збувають свій товар уже в обробленій формі — кому? Споживачеві. Значить і споживач, міський мешканець, також є джерелом зиску цих капіталістів, і проти него вони також злучилися.

Поки ці компанії існували з поодиноким, вони мусили конкурувати одна з другою. Їхні агенти примушені були підвищувати фармерам ціну на худобу один перед другим.

При збутові мяса компанії, конкуруючи між собою, мусили постачати краший товар і за меншу ціну. Злучившись разом в одну компанію, вони усунули конкуренцію з поміж себе. Вони будуть мати вільну руку у визначуванню (в знижуванні) ціни на фармерські продукти, як також у відхищенню ціни на свої товари. Одночасно вони встановляють одну заробітну платню робітникам у своїй індустрії, а багатьох робітників викинуть з роботи.

Коли підчас війни був великий попит на мясо, то набудовано в Канаді різні. Тих різнів тепер забагато для канадської продукції худоби. Злучивши всі їх разом, капіталісти частину їх цінок замкнуті, пустивши повним ходом найвідповідніші. Збивши до купи свій капітал та побилявши зиски, вони збільшать продукцію не коштом поширення індустрії та побилення в ній числа робітників, але коштом механізації, кращого устаткування, коштом раціоналізації виробництва.

Значить — злукою чотирьох компаній у одну капіталісти одночасно б'ють на три фронти: на фармерів і робітників, продуцентів своїх товарів, і на консументів, споживачів цих товарів.

А вороги працюючих, різні підпанки, агенти-наймити цих компаній тимчасом всюди кричать, що робітник і фармер є ворог один другому. Кричать тому, щоб робітники і фармери не брали собі прикладу з капіталістів та не лучилися разом. А ми кажемо, що ця злука капіталістів повинна ще раз показати робітникам і фармерам, що коли вони хочуть боротися з визиском, то мусять разом лучитися для цієї боротьби — так само, як капіталісти лучаться для більшого визиску.

ВБИВСТВО РАДЯНСЬКОГО ПРЕДСТАВНИКА У ВАРШАВІ.

Як тільки почалася явна кампанія міжнародних капіталістів проти Радянського Союзу, як почалися наїзди на радянські представництва в Пекіні й Лондоні, одночасно почала підносити голову розторожена, виметена мітлою революції з радянської землі — білогвардійщина. Вона кинулася завзято знову вислугуватися міжнародним імперіалістам, предкалати її свої здібності, закладати її до збройної інтервенції.

Повлазавши з темних нор, з душних розсупнених кавярень пропивші офіцери, "дипломати" і як гієни, що почули падло, почали підмухувати тліючу іскру, щоб запалити пожежу світової війни.

Пекін, Лондон, а за ними — Варшава. Білогвардійський студент вбив радянського повноважного представника у Варшаві, П. Воейкова. Вбив на залізничному дворі, коли Воейков еийшов до потягу, в якому їхав з Лондону до Москви радянський представник, Розенгольц.

Коли міжнародним імперіалістам треба було кинути народи в чотиродітню кроваву різню, то вони в 1914 році улаштували вбивство австрійського архикнязя Фердинанда в Сараєві. Вбивство в Сараєві не було головною причиною світової війни. Війна наростала ще за кілька літ до сараєвського вистрілу. Два великі капіталістичні октопуси влялися своїми щупальцями один другому в горло й треба було тільки одного гострого сигналу, щоб вони замінили їх дванадцять-палевими гарматами, тріляйними газами, субмаринами, літаками та ними точили людську кров чотири роки.

Нині міжнародні імперіалісти, недивлячись на противенства між собою, яких чотириродітня війна не заглядила, тримаються разом бодай поверхово. А це тому, що на шестій частині земної кулі народилася нова сила, сила з новим суспільним ладом, який грозить загрозою системі визиску й насильства.

Тому замість воювати між собою за Китай, як в 1904 — 1905 рр., міжнародні імперіалісти йдуть в Китаю спільно проти китайського народу та годять між собою всі реакційні сили в Китаю. Озброюючись для дальших війн за колонії, за "сфери впливів", вони хотять перше спробувати силу своєї

зброї у війні проти тої сили, гаслом якої є: воля для всіх працюючих й визискуваних та для всіх колоніальних народів.

Самі капіталісти не осмілюються збройно напасти на ту силу. Не осмілюються тому, що бояться працюючих мас власних країн. Вони стараються всякими провокаціями допровадити до того, щоб Радянський Союз розпочав перший війну. Вистріл монархіста у Варшаві є якраз одним з тих визовів. Але Радянський Союз хоче мира. Він десятки разів засвідчив це своєю холоднокровністю на всі провокаційні випадки імперіалістів, він, домагаючись сатисфакції від польського уряду за вбивство Воейкова, не піддається й на цю останню провокацію.

ЯК БУРЖУАЗНІ ДИПЛОМАТИ ПРИСТОСОВУЮТЬСЯ.

Видатним буржуазним дипломатом у Франції тепер є міністер закордонних справ, Бріян. Без него не обійдеться майже ані один уряд Франції. Він вже шість разів з дев'ять був прем'єром, то іншими міністрами, а найбільше він є фаворит по закордонним справам. Він і в "соціалістичному" кабінеті і в коаліційному і в реакційному. І всюди він свій. Ось як описує його Е. Д., паризький кореспондент "Пролетарської Прауди":

"Хто такий Бріян? Він наперед — тільки промовець. Рідко знайде людину, що буда-б здібна так, як він, впливати на слухачів. Не через те, щоб стиль його пррмови був знаменитий. Коли після блискучого виступу Бріяна в парламенті ви прочитаєте його промову в стенограмі, ви мимоволі дивуетесь, як це такі вбогі змістом і формою фрази могли зробити на вас таке враження. Бо цілий талант Бріяна в його голосі та жесті.

— Я пристосовуюсь — сказав Бріян, коли вперше прийшов до влади, коли він повинен був заспокоїти буржуазію, налякану його "соціалістичними минулими". Три роки тому одна з найбільших паризьких газет пероводила анкету між політичними діячами і Бріян знову відповів:

— Я придивляюсь до подій та пристосовуюсь. Ось в тім великий секрет престижу цього визначного буржуазного діяча. Він розповідає парламентам тільки ті ричи, що парламентам бажано чути. Додайте до цього роботу в кулуарах і за лаштунками, на яку Бріян великий майстер. Ніхто краще за нього не знає

слабих — делікатно кажучи, сторін того чи іншого посла і ніхто краще за него не грає на цих слабих сторонах". На звичайній мові ці "слабі сторони" завжди тягнуть за собою або міністерський портфель, або якусь посаду для того чи іншого послового приятеля.

Противенства не хвилюють Бріяна. Жорес колись закинув йому хамелеонство. Бріян спокійно відповів: "Політика — це справа опортунізму". Для Бріяна, як і для цілої республіки богом є "більшість" парламенту. Задля цієї "більшости" Бріян завтра оборонитиме закон, проти якого вчора виступав для іншої "більшости".

Політичні погляди? Бріян додержував усіх можливих поглядів за свого життя. Він був анархістом, соціал-революціонером, просто соціалістом, буржуазним консервативом. Тепер він нібито радикал-соціаліст, а завтра хто й зна, чим він буде.

Він пристосовується... Його єдина вітха — влада. Цю владу він не раз втрачав, але не раз знов знаходив і знайде, поки буде цей режим. Бо він... пристосовується.

В 1909 році він відділив церкву від держави. Тепер він — приятель папського нунція (посла) й приготував конкордат (угоду з папою в церковних справах). Він пристосовується.

Але що він зробив для країни? Нічого, крім того, що "пристосовувався". Разом з ним "пристосовувався" режим. І тим відрочував свій кінець.

І доки цей режим не впаде, житимуть і будуть героями Бріяни. Бо вони "пристосовуються".

АВСТРІЙСЬКІ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИ ПЕРЕДАЛИ ЗБРОЮ ФАШІСТАМ.

Віденська комуністична газета "Роте Фане" приносить цікаві ревіляції про тайну передачу австрійському фашистському уряду зброї з віденського арсеналу, яка мала місце пізніми ночами в днях 17, 18 і 19. травня н.р. Ця передача наступила на основі тайного договору між соціалістичними членами австрійського уряду — О. Бавером і Ю. Дойтшом з одної сторони, а фашистськими членами уряду й фашистськими організаціями в Австрії з другої сторони. На основі цього договору обі сторони зобов'язалися заховати цю передачу в якнайбільшій тайні перед австрійськими працюючими масами, бо-ж звісна річ, що ця зброя в руках австрійських фашистів має бути звернена тільки проти австрійського робітництва.

Та не замовчала цієї справи віденська газета "Роте Фане", яка, здемаскувавши чорну зраду австрійського робітництва його соціалістичними провідниками і соціалістичною пресою "Абенд" і "Арбайтер Цайтунг", що рівнож ко справу замовчали, закликає австрійське робітництво до як найрішучішого протесту проти цього замаху на життя робітників і до встановлення слідчої комісії, зложеної з робітників, яка мала-би ці злочинні махінації з віденським арсеналом прослідити й нап'ятувати.

Як загально відомо, після розвалу австрійської монархії Габсбургів в світовій війні контролю над всіми австрійськими фабриками зброї, а тимсамим і над найбільшим арсеналом цієї зброї в Відні передали антантська комісія. Всю зброю, яка остала ще в цім арсеналі — а було її немало, союзний уряд Австрії (Бундштуц) мав видати цій антантській комісії. Однак справа передачі цієї зброї затягувалась аж по сьогоднішній день, а весь час стергала цього арсеналу австрійська союзна міліція.

Від часу заключення мирного договору австрійський уряд змінився. Перший республіканський уряд, зложеної в більшости з австрійських соціалістів, зробив з часом місце клерикально-фашистському уряду Сайля, в склад якого як меншість входить лише кількох соціалістів, а між ними звисні соціалістичні провідники О. Бавер і Ю. Дойтш, які — мовляв — заступають в уряді інтереси австрійського робітництва.

Як вони ці робітничі інтереси заступають, про це свідчить найкраще ця справа з арсеналом. Замість антантської комісії всю зброю з арсеналу забрали потайки серед ночі австрійські фашистські організації і захоували їх в приватних будинках. Але згоду на це дали попередньо соціалістичні члени уряду — О. Бавер і компанія, бо

без їхньої згоди австрійський фашистський провідник Вогупен не посмів-би був цього зробити.

Ще й соціалістичний пресі накладається як найстрогішувомчанку. Коли-ж комуністичний орган "Роте Фане" викриває цю зраду і намічений злочин проти австрійського пролетаріату, тоді соціалістична преса "Абенд" і "Арбайтер Цайтунг" — круть-верть, — але не знаходить ніякого іншого оправдання на цю змову і визов комуністичного органу називає "денунціяцією" австрійського уряду перед антантською комісією. Але і тут брехня далеко не зайшла, бо "Роте Фане" дає докази, що антантська комісія не тільки знала про цей тайний договір і передачу зброї з арсеналу австрійськими фашистами, але навіть дала свою також потай-

ну згоду! Кому-ж і проти кого може ця зброя служити? Очевидно річ — тільки проти пролетаріату Австрії, щоб він, коли Габсбурги заступають до брам Відня, не спробували прогнати їх на чотири вітри.

А Габсбурги вже ступають не тільки до Будапешту, а й до Відня й то за згодою західно-європейських імперіалістів — Чемберлейна і компанії.

І в такий критичний для австрійського пролетаріату час — його соціалістичні провідники в Відні торгують з австрійськими фашистами життям і кровю австрійського пролетаріату і видають потайно зброю фашистам, щоб часом пролетаріат австрійський про це не дізнався!

І як-же це назвати? Хай читачі самі на це відповідать.

РАДЯНСЬКА ІНТЕЛІГЕНЦІЯ.

Стаття А. Луначарського про становище інтелігенції в різні періоди боротьби працюючих за владу.

(Докінчення.)

II. Пристосовуючись до вимог буржуазії, чимала частина інтелігенції по всіх країнах (як це було в царській Росії) становить невідому її частину. Вона висуває з своїх лав краших ідеологів буржуазії, здебільшого ліберальних, але іноді навіть і реакційного типу. Повторюємо: обуржуазнена інтелігенція здебільшого є прихильниця прогресу, але прогресу повільного, обережного, в рамках приватної власности. У царській Росії найясніша була течія ліберальна, скерована до обмеження самодержавства, іноді й до повалення його, але це все не сягло далі бажання "європеїзувати" Росію.

Матеріально бідніші шари інтелігенції більше схилилися до радикалізму. Оскільки в Росії, наприклад, повалення самодержавства було до певної міри засоби поліпшити становище середньої і дрібної інтелігенції, остільки боротьба з самодержавством займала почесне місце в думках і вчинках цієї інтелігенції. Бажаючі мати спільника в цій боротьбі, інтелігенція йшла на зустріч селянству й робітництву. Та бувши своєю суттю далекою від справжніх інтересів селян і робітників, вона, свідомо, чи несвідомо вбачала в них знаряддя тієї самої європеїзації. Інтелігенція здалося, що європеїзованою Росією керуватиме саме вона, як носій народньої свідомости, сумління, як провідник культури то-що.

На цьому ґрунті буржуазнена напівсоціалістична інтелігенція (кадети, трудовики, ес-ери) легко погодилася між собою.

Через Лютневу революцію 1917 року у всього цього більоку (куди охоче потім пішли й справжні представники буржуазії) зявились великі надії на утворення дуже сприятливих обставин для інтелігенції. Тимчасово (років так може на 100) збиралися залити економічний гегемон буржуазію, а політичне й культурне керівництво зосередити саме в руках інтелігенції. Через це, коли настала Жовтнева революція з її неясними для інтелігенції перспективами й з новим диктатором — пролетаріатом, інтелігенція стала почувати себе скривдженою, їй здалося, що в неї з рук вирвали перемогу. До того-ж вона була певна, що жилаві руки, які вирвали цю перемогу, занепають революцію, зруйнують нашу країну то-що. Звіділь — лютий саботаж пролетарської диктатури і з боку верхніх та середніх верств інтелігенції та її ідеологів. Дешо й з-поміж інтелігентського пролетаріату пристало до табору ворогів революції.

Оскільки тут говориться про право участі в самім діянванні і загальній організації господарного, культурного процесу в ролі справжніх попутників, фахівців, радників та виконавців ціляв соціалістичного будівництва, остільки з кращими елементами договоритись декше. Ніхто не збирається ставити до них, як до якихось наймитів, урядовців, навпаки — пролетаріат вітає кожного інтелігента, що вміє скласти свій хист, своє знання й свою роботу в загальне будівництво.

III. Крім інтелігенції, що лишалась нам, як спадщина від старого ладу, ми утворюємо тепер свою власну інтелігенцію, де найбільшу вагу має робітництво й селянство та їхні діти.

Соціальний добір при вступі до технікумів та вищих шкіл, утворення робфаків, — усе це є частина плану пролетарізації шкіл, де набуває знання й уміння та утворюється сама наша майбутня інтелігенція. Сюди-ж слід включити й піклування уряду про те, щоб як найскорше утворити інтелігенцію для краів культурно відсталих, де її майже чи зовсім нема.

Нова інтелігенція зовсім не повинна дивитися на себе, як на привілейовану групу. Наше пролетарське студентство повинно виховуватися у шільнім звязку з пролетаріатом та трудящою масою. Те нове, чим визначатиметься наша інтелігенція, буде в тому, що вона своєю класовою свідомістю не відірветься від низів, не зробиться міщанською, дрібно-буржуазною, а буде командним складом нашої трудової армії — не в розумінні чиновницького командування згори, а в розумінні самовідданої організації роботи й згоди своїм прикладом показати, як треба працювати, боротися, а то й жертвувати собою.

На шляху до того, щоб утворити таку інтелігенцію, є багато перешкод. Ми їх поволі перемагаємо. Ми по-разу даємо краще підготовлену молоддь для вищих шкіл, ми по-троху поліпшуємо побут нашого студентства, методи, за якими викладають їм відповідні знання й уміння, методи їхньої практичної роботи; поволі усуваємо останні непорозу-

міння між учнями та професурою; кваліфікація нових фаховців зростає; усіх цих успіхів у творенні нашої інтелігенції можна досягти тільки впертою працею й умідим керівництвом.

Звісно, не тільки через вищі школи й технікуми утворюватиметься наша інтелігенція. Саме життя висунуло й навчило чимало пролетарів та селян. Дехто з них є учасники нашого уряду, і їх треба залити до числа державних людей, яких знатиме історія людства; інші розташувалися по всіх шаблях державної, господарчої й культурної роботи. Таке висування безпосередньо в життя буде й далі. Кращі елементи старої інтелігенції об'єднуються з новою інтелігенцією й разом служимуть трудящим масам, прискорюючи той час, коли інтелігенція зникне зовсім разом із поділом на людей фізичної праці й розумової.

І як-же це назвати? Хай читачі самі на це відповідать. I. K.

СКАЛКИ РАДІО-ЖИТТЯ

Мій приятель живе в осередку американської цивілізації й користує її досягненнями аж до доту, привязаного до "пайпи сінку" включно.

Як людина не самолюбива, що пам'ятає й про ближніх своїх, пише він листа до дому (його дома на Радянській Україні), а в тому листі хвалитьсь ще й помити:

— Маю у хаті радіо... Таку машинку... на вірзечі телефон... Може ви чули дещо про телефон... до машинки і від неї йдуть дроти. На кінци дроту є два наушники. Коли надінеш ці наушники через голову на уха, то чуєш, як десь грають, співають, промовляють. Не жу собі на постелі, як бик, і слухаю службу богу.

— Це й називається, радіо. Я дуже радію з того радіо... Жаль, що не можу пояснити вам, як його зробити. Та ще й клопоти, у вас нема там пайпи, ні сінку...

Через півтора місяця мій приятель отримав з дому листа, а в нему пишуть:

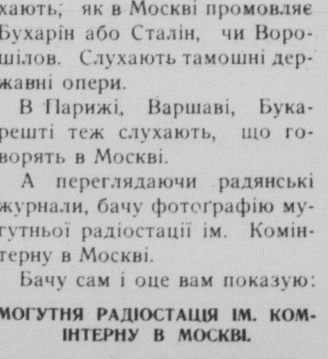
— У нас ні радіо на уха, ні уха на радіо не настроюються. У нас просто слухають та й годі. Ввєра з цілою родиною були ми в селянському будинку. Слухали промову Калініна на Весесюному З'їзді Рад. Ми часто ходимо слухати, коли промовляє в Москві Бухарін, Сталін, або в Харкові Петровський, Чубар. Слухаємо, як грає оркестра в Москві, або в Києві. Варшаву часами лювимо — але вона дуже хрипить. Слухаємо громадою і за півтори тисячі кілометрів чуємо.

Не давно вичитав в "У.Р. В.", що в Мінську та Києві просто на вулицях люде слухають, як в Москві промовляє Бухарін або Сталін, чи Ворошилов. Слухують тамошні державні опери.

В Парижі, Варшаві, Букарешті теж слухають, що говорять в Москві.

А переглядаючи радянські журнали, бачу фотографію мугутньої радіостанції ім. Комінтерну в Москві.

Бачу сам і оце вам показую: МОГУТНЯ РАДІОСТАНЦІЯ ІМ. КОМІНТЕРНУ В МОСКВІ.

Ця станція збудована з радянського матеріалу, радянськими робітниками. Працювати почала вона 18. березня 1927 р. і є одною з найбільших радіостанцій в Європі.

Польська Партія Соціалістична оголосила відозву до католицької людности, в якій заявляє про свою "свєдність релігійного почуття" і що "релігійної практичної роботи; поволі усуваємо останні непорозу-

Куркуленко.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ХОЧ "ГРАМОТНИЙ", АЛЕ БРЕШЕШ.

"Укр. Голос" з 1. червня п. р. виставив допис якогось золотушного дописувача з Мус Діко, Саск., а в тому дописові лист, що його написала товариш українське патріотичне товариство до Укр. Р. Дому на протестній мітинг проти терору польської шляхти на українських землях.

Ще всім Українцям пам'ятні дні, коли польська шляхта засудила була в Тернополі на смерть через позивлення українського селянина з села Березовиці, Михайла Білого.

Ось тоді то за починання наших організацій, українських робітників й фермерів в Канаді масово протестували перед цією шляхтою проти терору польської шляхти, а у всіх резолюціях, що їх вислали до різних політичних установ та англійської преси, списали всі головні злочини польської шляхти, повинені над українським народом.

Щі протести відбулися гомоном в домініканському парламенті, а найдовніше, про них заговорили в англійській пресі. Це було дуже неприємно для польської шляхти. Притягнули на зазначити над Білим нову розправу, на якій оборона Білого адвокат, нанятий вінніпегськими робітниками. Найвищий суд у Варшаві смертний вирок увелажив, а новий суд в Тернополі шляхом виправдав і випустив на волю М. Білого, про що ми вже повідомляли в "У.Р.В."

Протестуючи проти терору польської шляхти, деякі наші організації запрошували листово протестувати й патріотичні організації. Деякі з них учинили в тому протесті і, наприклад, з'їзд бурж. Прогресивного в Едмонтоні шляхом призначено до резолюції, що її ухвалили 2 січня організовані робітники Едмонтону.

Робітники, що гуртувалися при Укр. Р. Дому в Мус Діко, запросили листово місцеве українське патріотичне товариство, щоб воно прилучилося до протесту, але у відповідь на це запрошення отримало брудну лайку. Ми наводили уривок з того лайкового листа заряду Народного Дому в "Укр. Р. В." з 24. лютого.

Ми навіть не гадували місцевості. Ми уявляли, що при Народному Домі в Мус Діко є може й неспівомі, але чесні українські робітники й ми не хотіли, щоб їм було встидно перед цією українською шляхтою в Канаді за цей протест.

Але ось цей лист в "Укр. Голосі", де його вмістили, як видно, один з членів того "славного" товариства в Мус Діко. "Дуже добре зробив, що опублікував цього листа, а ще краще, що признаєся до него. Одне недобре, а саме, що лист повиправдовує. Та це вже лево не вина дописувача, але редактора "Укр. Голосу".

В тому дописові з Мус Діко ("Правда в очі кожному") Золотуха каже, що в Укр. Р. Дому в Мус Діко вчин дітей в школі малоробітничий робітник. Це нічого страшного. Коли "високоробітничий" інтелігентний пішли на службу агентами до різних компаній, коли вони стали спекулянтами, пакариями (Мігальчук), то робітників мучать самі себе і своїх дітей освічувати.

А от коли-б редактор "Укр. Голосу" не повиправдав був того "історичного" муджового листа, то він своєю граматичністю нічим не ринівся-б від листа Запорозжя до судана. А писала його не однішчя,

але цілий заряд патріотичних "грамотів". Ми не будемо наводити тут того листа в цілості для прикладу, в якому повно граматичних блудів і вульгарної лайки, де ставиться по дві протинки разом, дві точки й протинков і т. м. Ми наведемо тут тільки одне речення, як воно виглядало в оригіналі, а як його виправлено в "Укр. Голосі".

Ось воно: "Ану наколиб там в польщі не засудили таку саму паршину вішню як ви чи ви робилили були який там протест нїг?"

А в "Укр. Голосі" це "грамоті" речення ось як "вишифували": "Ану наколиб там в Східній Галичині Польщі не засудили на смерть таку саму паршину вішню, як і ви, то ви були робили протест?"

Бачите, українські патріоти в Мус Діко такі "грамотні", чи такі вірні польській шляхті, що Тернопіль і цілий Східню Галичину зробили Польщею, але одночасно Польщу написали з малої букви. Та, ба! Вони одночасно й "футуристи". Я читав недавно футуристичного вірша, в якому всі знаки припинення були не в тексті, але зібрані при кінці вірша. Так само і в тому "грамотному" листі заряду Народного Дому в Мус Діко: в одному місці по дві й три протинки разом, а в іншому кілька речень без точки.

І після цього золотушного дописувача ще сміє закидати робітничо-самоуково його безграмотність. Навчаться, панове золотуші, перше самі грамоти, а тоді вчить другогю. Ви неспівомі заповні, що навіть не розрізняєте української землі від польської. Для вас Східня Галичина — це Польща. Для вас ті, що боряться за звиня українського народу з польсько-шляхетського ярма — це паршині вішці, а ті, що запродали Східню Галичину польській шляхті — це народні герої.

Ми вдячні вашому Золотуші, що він вивідав з нашим листом на шпальтах "Укр. Голосу" й тим показав, які то в Мус Діко є українські патріоти. Гратуємо. Мусій.

НОВЕ ТОВАРИСТВО УКР. РОБ. ФАРМ. ДІМ.

Атабаска, Алта.

Ми на платні в Комітеті ТурФДМ в Едмонтоні в нашій містечку Товариство Укр. Роб. Фарм. Дім.

Ми страче в Дологів червня п. р. відбулися в нашій містечку перші збори, в яких вислали 10 членів і 2 членкині. В присутності всіх членів перчатано статут і вибрано заряд.

Ці перші кроки в тім напрямі були дуже важкі, бо ми не мали ніякого злочка, але могли-б відбутися свої збори. На щастя вдалося нам випернатися старій гурткою по \$5.00 на міське будинку, але мусимо покинути це будинку, що вдовольняє і тим, бо наші перші члени не можуть спромогтися на адекватні приміщення, живучи зараз в біді й недостатках. З цієї самої причини ніхто з членів не був всмі зложити свою вступну вкладку, але всі прирекли зложити ці вкладки в осені.

Виснади до нашого товариства-члени — це білі фермери, які недавно тільки поприходили на фарми.

Великою перешкодою в організаційній праці буде безперечно ця обставина, що товариші фермери мешка-

ють на фермах, віддалених від містечка по 12 до 16 миль.

Тому-то тяжко доведеться повести таку жму правду й організації, яка неслється в тих місцевостях, де фермери, чи робітники замешкали при куті.

На перших зборах ухвалено відіграти до місця невеличке представлення в самім містечку і в його околицях. Відносно гардероби на представлення ми звертаємось з просьбою до Ц.В.К., де можна-б такі речі дістати, що потрібні для представлення.

До заряду товариства, який вибрано на цих перших зборах, увійшли наступні товариші:

А. Гарасимюк, голова; П. Строй, заст. голова; І. Кислиця, проток. секретар; Д. Кузек, заст. проток. секретар; С. Кузек, секретар-скарбник; Г. Гай, бібліотекар; Г. Багрий, В. Ковалчук і П. Каплун контролори. С. Кузек.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Відділ Робітничого Заповогого Товариства у Вінніпегу в останніх днях стратив двох своїх членів.

Перший т. Ілько Давидюк, який помер при праці на улар серія дня 2. червня. Покійний не працював через довший час і аж тепер пошастиво його дитини ту працю, щоб допомогти своїй хорій дружині, яка перебула недавно операції. Однак люта смерть забрала його і він оставив слабу безпомічну дружині й одну дитину без ніяких средств до життя.

Похорон відбувся при великій зборі робітників і робітниць, які приїхали в останні порашати зового товариша. Від відділу Р.З.Т. вислали прашання промови зр. Іван Карач і своїми словами зворушив всіх присутніх до глибокої серця.

Присутні члени і членкині Р.З.Т. сформувалися парами і відправили покійного один блок, а дальшє поїхали на цвинтар, де похоронено покійного.

Другий нещасний випадок стався з нашим членом, Михайлом Остафійчуком, який поховив з Трестяничини Святини; його знайдемо у Ред Ривері, в пятинці 3. червня. Покійний недавно тільки вислався до Р.З.Т. Самий час не був жонатий, в Канаді 13 років. З рідні згається, не мав тут нікого. Як і чому він утисався — невідомо.

Похорон покійного відбувся в понеділок рано в присутності представників Р.З.Т.

Земля хай буде для них пером! Член Р.З.Т.

ЩО В НАС Є.

Вест Торонто, Ont.

Мало ми пишемо сами про те, іде і що робиться в нашій відділі ТурФДМ у Вест Торонто, тому захотілось комусь там з "присутніх" написати про нас допис, що появився в 64. числі "У.Р.В." під Заголовок: "Мої вражіння з концерту в Вест Торонто". Та на жалі в цім дописові не все випало так, як воно в дійсності в нас є.

Дописувач "Присутній" запитує між іншим: "А що ж в нас" — тобто в Вест Торонто, а відповіддюч на це питання, пише, що часті непорозуміння в нашій відділі ослаблюють наші сили.

Колі "Присутній" так пише, то видно, що він також один з наших, але мабуть замало заглядає до нас, бо не зовсім точно знає, що в нас є і що в нас робиться.

О скільки мені відомо, в нас нема ніяких непорозумінь, а навпаки — наші члени й членкині зараз на причуд гарно і в згоді працюють, а навіть надмірно працюють. Наш відділ не так дуже великий, але за два роки часу ми побували У.Р.Д. вартості приблизно \$23,000, і то власними силами, хоч сума ця таки немаленька. Це знає, що ми не даруємо, а працюємо, даємо що суботи представлення, а майже що другої неділі концерт. Не можемо ми дати щось надзвичайне, але те, що ми даємо, також забирає наш час. В нас є діточа мандолинова оркестра під проводом тов. К. Дюфі, яка прямо дивує не тільки нас, але й артистів других націй. Наші діти під проводом тов. П. Федорова вже третій місяць грають і гуляють по театрах, правда, що не по наших, а по буржу-

азинт, але щюж відомо, коли наших ще нема, а тільки закопувати також було-б нерозумно. Коли наші діти покладуться на силу якогубудь театру, то він мало не завалився від оплесків. Я маю нагоду почути від Гавайських артистів, що їх дивує, як так можна дітей вивчити. Запитували, чи то діти з старого краю, а коли почувли, що то діти робітничі і з Вест Торонто, то прямо вірити не хотіли, а тут наші товариші і товаришки піднесли неабияку працю.

От, що в нас є, товаришу "Присутній". Згадаю в дописові, що в нас давав концерт драмсіатгурток з міста на користь своєї преси, але й ми дали два представлення в місті на користь своєї преси, значить, що ми знову таки не даруємо.

Ще хочю згадати дещо про нашу інтелігенцію, яка ходить та рве, щоби не брали наших дітей до театрів, бо то "большевицькі діти", і хоч не знають ще, чи осягнуть те, чого хочуть, а вже заздалегідь хваляться, що більше не приймуть. Я заваляю, що даремні їх киринні заходи, бо діти — як виступали по театрах, так і далі виступають, не тільки в Торонто, але й по других містах і то по кількі разів.

Знаний.

ЗВІТ ІЗ ЗАПОМОГОВОЇ АКЦІЇ.

До відома українських робітників зі Святини, що перебувають зараз в Канаді й Зауочених Державах.

Бостон, Мас.

Комітет святинських Українців в Бостоні, Мас. подає до відома всіх українських переселенців зі Святини, переживаючих в Канаді й Зауочених Державах, звіт із заповогого акції в користь "Української Читальні" в Святині.

На днях отримав наш комітет в Бостоні листа від заряду згаданого "Української Читальні" в Святині, який звучить дослівно, як слідує: Дорогі Товариші в Америці!

"Будівельний комітет Української Читальні в Святині перешлає вам поспівку одержання фондів, призначених на допомогу нашій читальні, в сумі \$25.00, які ви вислали на руки т. Семена Зінкевича". (Посвідку підписав власноручно член будівельного комітету — Григорій Косарчук, голова; Семен Александрук, секретар; Никола Григорчук, касієр і багато інших членів комітету).

"Всі разом дякуємо вам ширю за цю суму \$50.00, які наспіли в самій найскрутішій час", (тобто дня 13. листопада 1926 р.).

Дня 20. березня 1927 р. наш комітет в Бостоні скликав загальні збори українських робітників зі Святини і прочитав на цих зборах вище наведені лист, після чого взято справу святинської читальні знову під обрання й заряджено доповну збірку в її користь.

З цієї збірки: на зборах 20. березня і на листі вшланими жертви від салюочних товаришів і товаришок:

По \$5.00: Михайло Киктик і Марія Мосок (Васили); по \$2.00: Василь Куравський, Никола Дзюбанюк, Олена Харина і Гудулак; по \$1.00: М. Гуцулак, Мисо Челига, Параска Погорельська, Олена Рибак, В. Погорельський, Катерина Виноградник, Михайло Луцук, Тодор Тодючук, Василь Виноградник, Максим Степанюк, Іван Жинковський, Н. Шпаковський, Стефан Мартин (а Микудинський), Анастасія Давюк, Іван Андронік, Гринько Петренко, Анна Виноградник, 50 ц. Янів Яворук 25 ц.

Невдовзі після того на руки комітету наспіли ще жертви від салюочних товаришів: по \$5.00: М. І. Пугирин, Сам Франціск, Кал, Корнелю Виноградський, Скритон, Пен, М. Романович (Михася), Коппер Майн, Б. К. Канада.

Збірка принесла знову загальному суду \$49.75, з чого покрито кошти самого комітету, а решту \$45.00 виставлено через "Фирст Нешннал Банк оф Бостон" до старого краю на вище згадану ціль.

Вважаючи заповогого акцію закінченою, комітет в Бостоні подає оцей звіт до відома всіх жертводавців і скадає їм ширю подяку за їхні жертви.

За комітет в Бостоні: В. Чепига, голова; Іван Дзюбанюк, касієр; М. Настушак і М. Гуцулак, радні; В. Погорельський, секретар.

ВЕЧІР НАРОДНІХ ТАНКІВ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ

СТАРАННЯМ УЧАСНИКІВ КУРСІВ НАРОДНІХ ТАНКІВ ПРИ ВІДДІЛІ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ ВІДБУДЕТЬСЯ В СУБОТУ, 11. ЧЕРВНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ І ІНШИХ НАРОДНІХ ТАНКІВ ПІД ПРОВОДОМ ТОВ. І. ГОЯ. ПРОГРАМА ДУЖЕ БАГАТА, РІЖНОРОДНА, УЧАСТЬ ВІЗЬМУТЬ ТАНЦЮРИСТИ І ТАНЦЮРИСТКИ ОБОХ КУРСІВ І РІЖНОГО ВІКУ. ВЕЧІР ЗАПОВІДАЄТЬСЯ ВЕСЕЛИЯ, ЯК ЗВЧАЙНО НА ЗАКІНЧЕННЯ СЕЗОНУ І ГРАТИМЕ ПЕРШОКЛЯСНА ОРХЕСТРА. Є ЦЕ ЩЕ ОДНА НАГОДА ПРОВЕСТИ ГАРНО ВЕЧІР У ВЕЛИКОМУ ГУРТІ РОБІТНИКІВ І РОБІТНИЦЬ ТА ПОЛЮБУВАТИСЯ НАРОДНИМИ ТАНКАМИ РІЖНИХ НАРОДІВ. ТИКЕТИ НА ЦЕЙ ВЕЧІР: ДЛЯ ДОРОСЛИХ 35 І 25 ЦЕНТІВ, ДЛЯ ДІТЕЙ 10 Ц. ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО! ПЕРЕКАЗУЙТЕ ЗНАЙОМИМ. НЕ ЗАБУВАЙТЕ, ЩО ВЕЧІР ЦЕЙ БУДЕ В СУБОТУ, 11. ЧЕРВНЯ.

ВІСТІ З РАД. СОЮЗА

Від І. Гойдала з Каргат, Рад. Союз, до т. Павла Гойдала в Р.В. Крафт, Алта.

Каргат, Рад. Союз.

Дорогий брате! Я отримав твій лист з дня 9. березня, за який тобі дякую. Мені живється не але й на радянську владу не маю чого нарікати, а навпаки, я дуже вдячний їй, бо щоби під її урядом робітник почував себе справдішньою вільною людиною. Ти, брате, знаєш, чим я був в дома, а зараз я роблю корисну роботу і можу ще вчитися далі, як бути корисним для робітничої класи. Радянська влада, це справжня робітнича влада, яка дає ширю про робітників і фермерів. Правда, багато ще тут не достач, але-ж неможна вимагати від нашого уряду, щоб він зробив чудо і на протязі кількох літ вибудував усю ту страшну руїну, яка остала після горожанської війни. Але протє тут все йде швидким темпом до шораз ліпшого і працюючим стає шораз краще жити.

На твоє бажання посилаю тобі інформації в справі переїзду сюди. Будь здоров, твій брат Іван Гойдало.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

І. М.—н, Віндзор, Ont. З дописом про цю саму справу випередив Вас хто інший і тому думаємо, що злишній буде пошувати два дописи про одну й ту саму справу.

ЗАБЕЗПЕЧЬ СЕБЕ В Р.З.Т.

Чи ви є вже членом Робітничого Заповогого Товариства? Чи подбали ви про те, щоб забезпечити собі і своїй родині допомогу на випадок слабости, каліцтва або смерті? Якщо ні, то зробіть це зараз.

За одного долара місячної вкладки одержує член Р.З.Т. по \$10.50 тижнево в часі слабости або каліцтва.

За 4 роки сплати існуючий Р.З.Т. виплатить померх 30 тисяч долларів своїм членам і помертвому для родних членів. Сьогодні є в касі готівки 25 тисяч для допомоги членів Р.З.Т. Робітників й робітниць! Нині ви здорові з своєю родиною, але ніхто не може сказати, що з вами може бути завтра.

Тому приходіть всі громадою на віча, які відбуватимуться в нише поданих місцевостях і в яких буде говорити т. І. Кибановський про розвиток і значіння Р.З.Т.

Загальні мітинги відбуватимуться в такому порядку:

- Венувер, Б. К., середа, 15. червня ввечерю.
- Британія Біч, Б. К., субота, 18. червня ввечерю.
- Венувер, Б. К., неділя, 19. червня ввечерю.
- Венувер, Б. К., середа, 22. червня ввечерю.
- Норт Бен, Б. К., неділя, 16. червня ввечерю.
- Кемпелс, Б. К., вівторок, 28. червня ввечерю.
- Ревелсток, Б. К., субота, 2. липня ввечерю.
- Ревелсток, Б. К., неділя, 3. липня пополуночі і ввечерю.
- Допад, Б. К., вівторок, 5. липня ввечерю.
- Голден, Б. К., четвер, 7. липня ввечерю.
- Філд, Б. К., неділя, 10. липня пополуночі.
- Бенф, Алта., вівторок, 12. липня ввечерю.
- Кенмор, Алта., неділя, 17. липня ввечерю.
- Келгарі, Алта., субота, 23. липня ввечерю.
- Келгарі, Алта., неділя, 24. липня ввечерю.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Цим подється до відома всім українським робітникам в місті Вінніпегу, а головню шим, що мешкають близько вулиці Медгерор і Селкирк, що саме зараз ми відкрити голарню (бар-бер шал) під ч. вул. 610 Селкирк (попереду була барберія під управою іншого завідаєтла), де виконуємо голзьську роботу по уміркованій ціні. Обслуговуємо музик, жінок і дітей. За вдоволяючу обслузу (71) Гр. С. Якимович і М. Ганис.

ПЕРШИЙ ПІКНІК В ЦІМ СЕЗОНІ!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ДІМ У ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 12. ЧЕРВНЯ 1927 РОКУ НА ФАРМІ Р.З.Т. В ІСТ КИЛДОНАН

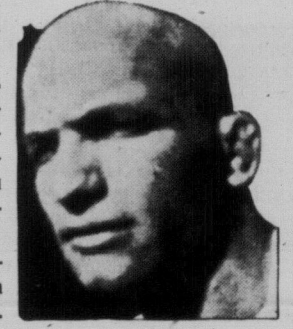
ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

Місце пікніку те саме, що й минулого року. На пікніку будуть смачні перекуси, холодні напитки, ріжні спортові гри і танці і т. ин. Пригравати буде добрий оркестра. Місце на пікнік чудове. Площа гарно вичищена, де зможе весело провести день. На площі збудовано будинок, в якому певна частина публіки зможе скоронитися на випадок дощу.

На пікніку буде змагатися (боротися) відомий український борець середньої ваги Михайло Білінський (важить 165 фунтів) з борцем тяжкої ваги Вільямом Крослей (важить 230 фунтів). Змагатимуться також молоденці хлопці Никола Франчук з Василем Юзефів.

ЯК ІХАТИ: Беріть стрітку "Килдонан" і їдте нею аж до кінця. Там треба перестіти на "Сейнт Пол" кару (що коштує три центи) і їдте нею аж до Fortier Ave. Вся їзда коштує 8 центів. На місці вас стринуть представники комітету.

ЇДТЕ САМІ Й КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ. ВРАЗІ НЕПОГОДИ ПІКНІК ВІДБУДЕТЬСЯ В СЛІДУЮЧУ НЕДІЛЮ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Місячні збори Жінвідділу в Вінніпегу відбудуться на 14-го червня у вівторок о годині 8. ввечерю в старій друкарні. Всі членкині обовязково повинні прийти на означений час, бо є багато важних справ до полагодження.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляється членів і членкинь відділу Р.З.Т. в Іст Килдонан, що місячні збори відбудуться в неділю, 12. червня в годині 7.30 ввечерю. Всі члени і членкині обовязково повинні прийти на означений час.

Місячні вкладки будеться приймати від 7. години перед зборами. Ново вступаючих членів радо вітаємо.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ В ІСТ КИЛДОНАН.

Оцим повідомляється членкинь відділу Жіночої Секції ТурФДМ в Іст Килдонан, що місячні збори відділу відбудуться в понеділок, 13. червня в годині 8.30 ввечерю.

Проситься всіх членкинь прийти на означений час, бо є багато важних справ до полагодження.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ!

Оцим повідомляється всіх членів українського відділу К.П.К. у Вінніпегу, що слідующий мітинг відбудеться у вівторок, 14. червня в год. 8.15 ввеч. в партійній локалі п. ч. 267 Селкирк Евно.

Обовязком кожного члена і членкині укр. відділу прибути на цей мітинг, бо є важні справи до полагодження. Заряд.

МІТИНГ МОЛОДІ.

Повідомляється всіх членів молодшого під-відділу Секції Молоді у Вінніпегу, що в неділю, дня 12. червня, в годині 10.30 перед полуднем відбудуться збори, на котрих будуть обговорюватися організаційні справи. Всі члени й членкині повинні обовязково бути присутними на цих зборах. Нових членів радо вітаємо.

Тож приходіть на збори на означений час. Заряд.

ВІДЧИТ ТОВ. М. ПОПОВИЧА!

СТАРАННЯМ ВІННІПЕГСЬКОГО УКР. ВІДДІЛУ К.П.К.

відбудеться

В ПОНЕДІЛОК, 13. ЧЕРВНЯ 1927 Р. ТОЧНО О ГОДИНІ 8. ВЕЧЕРОМ

В УКРАЇНСЬКОМУ РОБІТНИЧОМУ ДОМІ НЕЗВИЧАЙНО ЦІКАВИЙ

ВІДЧИТ

ТОВ. М. ПОПОВИЧА

"ПРО ТЕПЕРІШНЄ ЖИТТЯ РОБІТНИКІВ ТА СЕЛЯН НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ І ПРО ПОЛОЖЕННЯ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ".

Тов. Попович тільки що вернувся з Радянської України, де він пробув останніх кілька місяців та зазнався з усіма сторонами кипучого громадського життя тамешних робітників і селян. Про це, що т. Попович там бачив і досвідчив, він і розкаже у своїй мові відчиті. Приходіть самі і кличте своїх знайомих, щоб послухати правду про те, що дється нині на Україні, від очевидця, що розкаже її на основі власних спостережень і вражіннь.

Щоб покрити кошти, зв